

Aștept ora de religie ...ca și tine

Primele școli românești au existat în pridvorul casei lui Dumnezeu. Domnitorii noștri plecau la luptă cu Dumnezeu. Mamele își culcau pruncii cu semnul lui Dumnezeu, iar bunicile povesteau celor mici despre eroi care înving răul tot cu ajutorul lui Dumnezeu.

Gheorghe Găitan, cl. a VII-a, Bosanci

În ultimul timp s-a vorbit foarte mult despre ora de religie din școli. Ceea ce m-a surprins a fost faptul că unii se opun acestei ore în care învățăm lucruri frumoase și folositoare: să fim buni, generoși, să iertăm, să fim toleranți.

Bianca Scutaru, cl. a VIII-a, Fălticeni

Mulți sunt cei care doresc desființarea orei de religie. Uită că înaintea preoții erau învățătorii de la sate și că în biserici sau în casele parohiale se țineau orele. Ferice de cei ce iubesc ora de religie! Salvați ora de religie!

Gabriel Biță, cl. a IV-a, Dorohoi

Ora de religie ne oferă șansa de a-L descoperi pe acel Cineva după care sufletul nostru tânjește: Dumnezeu. Bunătatea, smerenia, răbdarea, milostenia, dragostea față de aproapele sunt doar câteva valori pe care le-am descoperit la ora de religie.

Georgiana Zaharia, cl. a VII-a, Dorohoi

Ora de religie nu caută doar să aducă elevilor informații, ci și să-i îndrepte, să le ofere ajutor prin rugăciune, prin pilde, prin cântări religioase, astfel ca ei să fie mângâierea părinților și întărirea Bisericii și a țării noastre.

George Cărare, cl. a V-a, Milișăuți

Ora de religie este un foarte bun prilej de a fi, măcar pentru o oră, mai aproape de Dumnezeu. Prin intermediul ei învățăm cum să ne rugăm, cum să ne bucurăm cu adevărat de ceea ce avem, să fim recunoscători aproapelui, dar mai ales lui Dumnezeu.

Raluca Vatavu, cl. a VIII-a, Fălticeni

Profesorul de religie este cel mai bun dintre toți, este cel căruia îi poți spune orice, ca unui preot, și poți comunica foarte ușor cu el. Îți dă sfaturi bune. Te înțelege, vine cu tine la biserică, se împărtășește cu toată clasa. Este model pentru fiecare dintre noi.

Ciobanu Dragoș Alexandru, cl. a VII-a, Dorohoi

Ora de religie pentru mine

În mod sigur, pentru fiecare copil e importantă ora de religie. Mie, însă, ora de religie mi-a salvat viața... Nu e o glumă, e chiar adevărat! Căci ce-ar fi fost viața mea fără mama sau tata? Cum aș fi putut eu supraviețui după ce, cei doi părinți ai mei au hotărât să divorțeze și să ne împartă pe noi, cei 4 copii (ultimul fiind încă în burtica mamei)?

Când l-am văzut într-o seară pe tata cum își face bagajul și pleacă pe ușă, sufletul meu s-a sfărâmat în pulberi mici, căci nu învățase lecția ruperii în două: jumătate să stea cu mama și jumătate cu tata... Unde să găsec eu ajutor pentru necazul care a lovit familia noastră?

M-am gândit să citesc din cartea de rugăciuni a mamei rugăciuni pentru împăcarea părinților, dar negăsind niciuna, mi-am propus să o întreb pe doamna de religie. După ce m-a ascultat cu toată atenția, doamna mi-a luat mâinile într-ale ei și mi-a spus că rugăciunea aceea se găsește în inima mea, că acolo se află toată credința unui om și că rugăciunea poate schimba hotărârea părinților mei. Chiar așa? Dar inima mea nu era prea mică pentru o rugăciune așa de importantă? Doamna mi-a spus atunci că Dumnezeu e mai mare decât sentimentele noastre și că El poate să transforme orice stare de mânie, de neiertare sau de indiferență în dragoste, milă și compasiune. Mi-a spus să nu mă dau bătută în fața necazurilor oricât ar părea de mari, ci cu răbdare să mă rog în fiecare seară pentru părinții mei, iar Dumnezeu va lucra. Am îmbrățișat-o pe doamna pentru că am simțit că mi-a dat soluția salvatoare. Au urmat apoi alte și alte lecții de religie în care am învățat cât de mare este Dumnezeul căruia ne închinăm și cât de multe sunt minunile făcute de El. Credința mea a crescut cu fiecare oră de religie, dându-mi curaj și tărie în rugăciune.

Și, într-o zi, mama a plecat să nască. Tata a aflat și a venit într-un suflet acasă la noi și a stat până seara târziu când a sunat deodată telefonul. Era mama care îi spunea că a născut o fetiță... și tata râdea fericit de parcă nu mai erau supărați. Apoi am auzit-o pe mama cum îi spunea tatei cele mai frumoase cuvinte: iartă-mă, te rog, nu știu ce-a fost cu mine... Și tata i-a spus și el: iartă-mă și tu, draga mea... Mi-am ținut câteva secunde respirația ca să nu încurc cu aerul meu conversația lor. Am știut că Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea...

Știu că poți să crezi de multe ori că totul e pierdut și că nu mai poți să îndrepti lucrurile, că există zile când ești la capătul puterilor, când totul în jurul tău se prăbușește și nimeni nu te poate ajuta. Când viața mea a ajuns într-un asemenea moment, am găsit o mână întinsă în ora de religie, în doamna de religie, în încurajarea care vine din cunoașterea unui Dumnezeu puternic. E mult? E puțin? Să întorci pașii unui suflet de la disperare și descurajare la lumină și speranță și fericire... eu cred că e o minune mai mare decât să desparți Marea Roșie în două!

Pentru orice copil e importantă ora de religie, mie însă... mi-a salvat viața!

Daria Neacșu, cl. a VII-a, Bacău
fragment din eseu premiat la concursul de religie „De ce este importantă ora de religie pentru mine”, organizat de Mănăstirea Sihăstria Putnei, 2015